

MUSIKAL

Vänd om min längtan

Av: Ann-Luise Bertell. Kompositör: Thomas Enroth. Textförfattare: Åsa Jinder. Arrangemang och kompletterande musik: Nils-Petter Ankarblom. Regi: Erik-André Hvidsten. På scen: Markus Lytts, Carola Sarén, Maria Udd. Gästspel: Thomas Lundin, Sarah Nedergård, Filip Ohls, Isa Lindgren-Backman, Lilli Sukula-Lindblom, Jon Henriksen, Ester Rudnäs. Premiär: Wasa Teater 16.9.

Vill ni höra jubel i salongen? Vill ni se stående ovationer, känna en nerv så vass att den kan skära genom glas? Boka då biljetter Wasa Teaters *Vänd om min längtan!*

Allt det här ingick nämligen i ett vällevererat paket, då pjäsen fick sin premiär i helgen. Den bygger på **Ann-Luise Bertells** roman, en släkthistoria med dels fiktion, dels verkliga händelser, där Bertells mormor tjänat som förebild till pjäsens Maria.

Maria (**Sarah Nedergård**) lämnar fattigdom och en våldsamt styvfar bakom sig, och följer efter sin bror Harald (**Markus Lytts**) till Kanada. Där träffar hon Eddie (**Jon Henriksen**), en charmig ålänning som snart visar sig vara väldigt svartsjuk. De får en dotter, men då hon bestämmer sig för att lämna den våldsamma Eddie tar han dottern ifrån henne.

Maria träffar en ny man, och återvänder med honom till Österbotten. Att hon tvingats lämna sin dotter blir ett trauma, som får en ny vändning först när Maria är gammal och demenssjuk. Den okända kvinna som en dag dyker upp på äldreboendet är hennes dotter Lydia (**Isa Lindgren-Backman**).

Jämförs med Lars Sund-trilogin

Vänd om min längtan kan sägas ingå i en linje av pjäser producerade på Wasa Teater, med början kring millennieskiftet. Då gjordes den bejublade Siklaxtrilogin: *Colorado Avenue*, *Lanhandlerskans son* och *Hemsång (Eriks bok)* baserade på **Lars Sunds** romaner.

Även fjolårets *Heiman*, som utgår från en roman av Ann-Luise Bertell, hör till samma linje. De talar alla om jorden, rötterna, tillhörighet, utvandring, identitet och strävan att skapa ett bättre liv än tidigare generationer.

Jag vågar inte säga att *Vänd om min längtan* lyckas skapa den tsunamivåg som *Colorado Avenue* gjorde 1999. Men det är helt klart en match i de högsta divisionerna.

Som musikal betraktat är det en lättlyssnad helhet, där **Thomas Enroth** komponerat, välkända nyckelharpisten **Åsa Jinder** skrivit texter och **Nils-Petter Ankarblom** stått för slutpoleringen. Melodislingorna flödar som lekande bäckar, ramar in händelseförloppet på ett elegant sätt med genomgående starka sångprestationer.

Rungande applåder

När Sarah Nedergård och Markus Lytts gör sina solonummer är det följt av rungande applåder och visslingar. Mina tankar går till **Helen Sjöholm** i *Du måste finnas* jämte **Peter Jöback** i *Guldet blev till sand*, båda ur *Kristina från Duvemåla*.

Det är nog inte oävet att tänka att Kristina fått en lillasyster i denna Maria.

Den enda passagen som sticker ut i helheten är en väldigt lidelsefull tango, ett svartsjukedrama mellan Maria och Eddie, där det hela blir för mycket, för utdraget och yvligt. Poängen hade gått hem även om den skrivits med mindre åthävor.

Det sägs rakt ut att *Vänd om min längtan* är en nordisk musikal, gångbar såväl i Sverige som i Norge. Vi har alla samma bakgrund i emigrationen. Dock dröjer sig mina tankar länge kvar

vid formuleringen att detta är en berättelse om att livet bär oss. Jag ser exempel på raka motsatsen, bland annat i Marias bror, som inte når någon framgång i Kanada utan kuvas av livet, av hårt arbete, och super ner sig.

Livet bär oss inte, vi klarar bättre eller sämre av det vi möter. Och våra val påverkar dem som kommer efter oss.

Kanske funderar någon över titeln *Vänd om min längtan*? Det kommer sig av att Marias mor kan tala med hästar, vända om deras längtan så att de blir fogliga och lugna. Även människor längtar, efter något bättre, efter en ljusare framtid. Men sedan går det som det går.

Skribent Sofie Furu/HBL 19.9.2023